

Nghe vắng mùa thu sau lưng ta....!!

Đình Thế Hiển

Hôm nay tôi đi dự họp trường cũ Trung học Văn Hóa Quân Đội (Sài Gòn); ngôi trường tuy khiêm tốn so với các trường trung học công lập của SG thời đó; nhưng theo chúng tôi, thì nó là ngôi trường (có vị trí) đẹp nhất Sài Gòn, với một dãy nhà mái ngói dài có sân đất phía trước trên đại lộ Thống Nhất; kế bên là tòa nhà Shell, nhìn qua bên kia đường là sân trường Dược và chéch bên phải là ngã tư đại học Văn khoa, với con đường Cường Để có hàng cây cổ thụ xà cừ thật đẹp....

với chúng tôi, lời bài ca "..Thầy cũ, trường xưa bằng hữu đâu rồi..." được đổi lại là "..Thầy đó, bạn đây, trường cũ đâu rồi..."; Trường VHQĐ được đổi thành Trung học cơ sở Thống Nhất sau 75, và sau đó vài năm đã trở thành khách sạn bề thế. Do vậy dù có muốn, chúng tôi cũng không thể về thăm trường cũ...

Bây giờ mỗi năm một lần, các cựu học sinh lại gặp nhau cùng với một số ít thầy cô còn lại; khóa chúng tôi được xem làm khóa em út, dù bây giờ ra đường các bạn trẻ gọi là bác (Già)...

...Cuộc họp hôm nay có anh Trưởng ban đại diện cựu học sinh Võ Trường Toàn tới giao lưu và ca tặng một bài cá tiếng Pháp cực hay...điều này khiến tôi có hai cảm xúc; khi nghe Anh (và một số anh chị khác hát ca khúc Pháp), khiến tôi nhớ lại học sinh đệ nhị cấp phải học thêm sinh ngữ thứ 2; nếu đệ nhất cấp đã học Anh thì học thêm Pháp ngữ và ngược lại; tôi nhớ các anh chị lớp trên lúc đó yêu ca nhạc và tự thi trình diễn văn nghệ sôi nổi, có nhiều người thành danh ca sĩ, nhạc sĩ tạo ra nền tảng âm nhạc vững chắc từ học đường; cảm xúc thứ hai là mỗi dịp xuân về, gần tết thì các trường lại đi qua trường khác để giới thiệu bán báo xuân của trường mình; báo xuân do học sinh tự làm, tự in và đi bán. Khi các anh chị trường khác như trường Võ Trường Toàn qua giới thiệu báo, thì lớp nhỏ chúng tôi cảm thấy các anh chị thật giỏi, mà bây giờ nghĩ lại mấy anh chị đó chỉ lớp 10, 11....

THẦY HIỆU TRƯỞNG CỦA TÔI !

Trong đường học hành của tôi có nhiều Thầy, Cô Hiệu trưởng; nhưng tôi nhớ nhất là Thầy Hà Đạo Hạnh, hiệu trưởng trường Văn Hóa Quân Đội mà tôi theo học từ lớp 6. Tôi không có cơ duyên gì đặc biệt với thầy; nhưng tôi nhớ lúc ngày đầu tiên vào trường xem thông báo, thấy chữ ký của Thầy bằng phấn trắng thật dài và có nhiều nét cong khác hẳn các chữ ký khác, và nét chữ ký đó vẫn ghi nhớ trong tôi....rồi mỗi khi nhớ lại khung cảnh trường xưa, tôi lại nhớ cái dáng thầy đi nhẹ nhàng, nhưng lưng lúc nào cũng thẳng; khuôn mặt hiền hòa hơi tươi cười, nhưng có nét nghiêm trang; với tôi hình ảnh đó đúng mẫu Thầy giáo trong sự cảm nhận của tôi từ những quyển tạp chí, truyện Tuổi Hoa.... Sau 75, Thầy qua dạy trường Võ Trường Toàn, tôi cũng qua đó học và thấp thoáng thấy thầy đi lên lớp, vẫn dáng vẻ nhẹ nhàng, lưng thẳng hầu như thời cuộc khốc liệt lúc đó không làm thay đổi tinh thần và phong cách của Thầy. Tư đồ tôi vẫn mong có dịp gặp lại Thầy Hiệu trưởng của tôi (và một số Thầy cô trường cũ);

.....và hôm nay tôi đã được gặp lại Thầy, tuy đã già yếu, tóc bạc phơ nhưng tôi vẫn nhận ra khuôn mặt và dáng vẻ của Thầy Hiệu trưởng kính yêu năm nào...khi các niên trưởng chụp hình xong; tôi và người bạn cùng lớp tới chụp với Thầy; chụp hình xong tôi nói "em cảm ơn Thầy", thì được nghe một giọng nói nhẹ "có gì đâu", một giọng

nói từ tốn, khoan thai của một người trí thức mẫu mực, mà khi nghe xong, tôi thấy cả một tinh thần giáo dục chuẩn mực mà tôi được biết ập về, tôi đã rướm nước mắt với mấy chữ thầy nói với người học trò của thầy, có âm hưởng tình thương, nghiêm trang mà bao dung...

Đinh Thế Hiển

TỔNG CỤC CHIẾN - TRANH CHÍNH - TRỊ
CỤC XÃ - HỘI

TRƯỜNG VĂN - HÓA QUÂN - ĐỘI / QLVNCH.

BẢNG DANH - DỤ

Học sinh Đinh Thế, Hiển Lớp 6 A1

rất chuyên cần, và tinh-kiểm tốt xứng đáng được ghi tên trên bảng danh-dự

trong Tháng 11 Năm 1972 1972-73

HIỆU-TRƯỞNG,

[Signature]

HÀ ĐẠO - XẠNH